

ønskede, bestemt angivne, Jernbaner, der ville medføre en Udgift af henimod 100 Millioner Kroner, og at man af den Grund forlanger, at der af saadanne, der foruden den almindelige Tilfredsstillelse, som Befolkningen føler i enhver Egn, der faar Jernbane, desuden opnaa en direkte økonomisk Fordel eller Formueforøgelse, ydes et moderat særligt Bidrag. Lovbestemmelser, der gaa i den Retning, at de, som især nyde godt af offentlige Foranstaltninger, maa bidrage til dem mere end andre, foreligge i øvrigt allerede i gældende Love, saaledes i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København, i Lov af 26. Maj 1868 om lignende Forhold i Købstæderne, i Lov af 11. Februar 1863 om Markvejes Istandsættelse, i Lov af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse, i Lov af 19. April 1907 om Vandafledningsanlæg, i Lov om Jernbaner af 26. Maj 1868 og i den nye Lov om Esbjerg Havns Udvidelse.

Naar undertegnede Udvalg, der har behandlet Lovforslaget om Jernbaneskyld, først nu ca. 4 Maaneder efter at have modtaget Forslaget kan afgive Betænkning, skyldte vi at oplyse Aarsagen.

Den 10. November f. A. nedsattes Udvalget og valgte Madsen-Mygdal til Formand.

Den 10. December afholdt Udvalget Møde efter Indbydelse af Jørgen Berthelsen. Der fremlagdes Brev fra Madsen-Mygdal med Henstilling om paa Grund af hans Sygdom at udsætte Arbejdet i Udvalget til efter Juleferien. Dette tiltraadtes.

Den 12. Januar 1910 afholdt Udvalget Møde, ligeledes sammenkaldt af Jørgen Berthelsen. Der fremlagdes en Skrivelse fra Madsen-Mygdal, hvori der meddeltes, at han ikke de første Maaneder vilde kunne deltage i Udvalgets Arbejder og derfor henstillede at vælge en anden Formand. Dette vedtoges, idet Jørgen Berthelsen valgtes i hans Sted.

I Udvalgets Møde den 20. Januar meddeltes, at Medlem af Udvalget H. N.

Hansen var afgaaet ved Døden, og at Breinholt var indtraadt i hans Sted.

Udvalget var saa vidt færdigt med sit Arbejde den 20. Januar, at man anmodede om Samraad med Ministeren, men som det af Bilag Nr. 3 vil ses, maatte dette udsættes, efter at der siden Lovforslagets Fremsættelse er tiltraadt en ny Minister for offentlige Arbejder.

Samraad med ham fandt derefter Sted den 10. Februar.

Det vil formentlig af ovenstaaende fremgaa, at Sagen har været fremmet saa hurtigt, som det under de særlige Omstændigheder har været muligt.

Et *Mindretal* (Breinholt, Villars Lunn, Rottbøll og Tolderlund), der har et ganske andet Syn paa nærværende Lovforslag end Flertallet, skal først gennem nogle Betragtninger af mere almindelig Natur søge dette sit afvigende Standpunkt begrundet.

Der er først den rent finansielle Betragtning, at selv om Staten forudsættes at trænge til nye og forøgede Indtægter, vil den her foreslaaede „Jernbaneskyld“ utvivlsomt ikke i saa Henseende kunne blive af blot nævneværdig Betydning eller staa i noget heldigt Forhold til den Bekostning og de Vanskeligheder, som dens Iværksættelse vil kræve, medens der er mange hidtil ikke benyttede Skatteobjekter, der vilde kunne bringe Staten ganske anderledes betydende Beløb og samtidig vilde være forholdsvis lette at paaligne og opkræve samt fremfor alt vilde bevare den Lighed i Statsbyrder, som det vistnok ubestrideligt maa være Opgaven saa vidt gør ligt at søge bevaret. Men netop denne Opgave svigtes her paa en særlig iøjnefaldende Maade, idet den foreslaaede Jernbaneskyld kun vil ramme en forsvindende Del af Statens Borgere og tilmed af disse overvejende dem, der høre hjemme i Landets tarvligste Egne (de jydsk Hedeegne), hvorimod de, der bo i dets rigeste, gaa Ram forbi, uagtet det samme Skatteobjekt ogsaa her har været og er til Stede endog i fuldeste Maal. Skatteobjektet er jo nemlig den